

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

Ἐν Ἀθήναις φράγκα 10. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φράγκα 11

Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκα χρυσῶ 15.

Τιμᾶται λεπτῶν 10

Τιμᾶται λεπτῶν 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΙ ΧΑΜΗΤ

— ἐπὶ τῇ ἐξομαλύνσει τοῦ ἐπεισοδίου Πανουργᾶ —

Ἄξάφνου ἔσκασε τ' ἀφρόνι
 Κι' ἦλθε τὸ κέφι τοῦ Χαμίτη
 Κι' ἐκεῖ ποῦ γλυκοξεφαντόνει
 Μὲ Κιρκασίαν Ἀφροδίτη,
 Ἐκεῖ π' ὀγλάνια τοῦ γεμίζου
 Τοὺς ναργιλέδες τῆς Περσίας
 Καὶ τὸν μεθοῦν καὶ τὸν ζαλίζουν
 Ἄρώματα τῆς Ἀραβίας,
 Ἐκεῖ ποῦ τὸν γλυκοχαϊδεύουν
 Ἡ ἄσπραις τοῦ Καυκάσου σκλάβαις
 Καὶ τὰ καπρίτσια του μαντεύουν
 Σγουρότριχες εὐνούχων γκλάβαις,
 ♣
 Αὐτὸς, παράξενο ἀλήθεια,
 Τὸ Γιώργο ξάφνου συλλογιέται,
 Ἀγάπη νοιώθει μέσ' στὰ στήθια
 Κι' ἀπὸ τὸ στρῶμά του πετιέται
 Καὶ νά σου μ' ἓνα του φερμάνι
 Τὸν Πανουργιᾶ μας ἀσφαλίζει
 Κι' ἀνέλπιστα βρίσκει λιμάνι
 Τὸ ζήτημα ποῦ μᾶς ζαλίζει.
 Κι' ὁ τύπος χαίρει τοῦ Τρικούπη,
 Ἵμνους, ἐγκώμια τοῦ ψάλλει
 Ἀγορασμένα μὲ τὸ ρούπι
 Μέσα ἰστῆς φτώχειας μας τὸ χάλι.

♣
 Τύπος ποῦ τρώει καλαμπόκι
 Μᾶς τσαμπουνᾶ πῶς ναυαγοῦσε
 Ὁ Πανουργιάς, ἂν τοῦ Καλνόκου
 Ὁ βασιληᾶς μας δὲν μιλοῦσε
 Καὶ τὸ θαρρεῖ μεγάλο πρᾶμα
 Πῶς ἓνος βασιληᾶς Ἑλλήνων

Νὰ σώση ἔσωσε, τί θάμα!
 Τὸν μέγαν Πανουργιᾶν ἐκεῖνον,
 Ν' ἀνοίξη δρόμο γιὰ νὰ πάη
 Ὡς στὸ παλάτι τοῦ Σουλτάνου
 Ἀπὸ τοῦ Γιώργου τὸ σαράι
 Σταυρὸς σὲ στήθια Μουσουλμάνου.

♣
 Ἐἶβαλά! εὐχαριστοῦμε
 Τὸ Γιώργό μας καὶ τὸ Χαμίτη
 Κι' ἀξέγνοιαστοὶ ἄς κοιμηθοῦμε
 Ἐστὸ φτωχικό μας τώρα σπίτι
 Ἦταν αὐτὸ τὸ ζήτημά μας
 Τὸ λύσαμε καὶ τὸ χρουστοῦμε
 Ἦ ἔστῃ μεγάλη ζητιανιά μας
 Ἦ ἔστὸ Χαμητ ποῦ προσκυνοῦμε.

♣
 Ἀπὸν ἀπάνω τὸν ἀφρό τους
 Τὰ κύματ' ἀσημοκυλᾶνε,
 Μὰ ἔστὰ βαθειὰ τὸν ἀνθρωπό τους
 Οἱ καρχαρίαὶ καρτερᾶνε.
 Δείχνουν χαμόγελο τ' ἀχείλι
 Καὶ κλαῖνε τῆς καρδιάς τὰ βᾶθη
 Ἀπὸ ἔω βλέπεις τὸν Ἀπρίλη
 Ἐκεῖ ποῦ βόσκουν μαῦρα πάθη.
 Ἄν μ' ἓνα χᾶδι τοῦ ὀ Τούρκος
 Μᾶς ἔχει τόσο ξετρελλάνει
 Τῆς ἀτιμίας τοῦ ὀ βοῦρκος
 Τόση σκλαβιά πᾶ νὰ πεθάνη.
 Ἄ! Γιώργο, ἡ Μακεδονία
 Διψᾶ γιὰ λευθεριά κι' ἡ Κρήτη
 Καὶ σοῦ γλυτόνει ἡ Αὐστρία
 Τὸν Πανουργιᾶ πὸ τὸ Χαμίτη.

ΘΗΣΕΥΣ Ο ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΓΕΙΟΣ Ο ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΣΧΑΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Ἐωργίος ὁ τῶν Ἑλλήνων ἐσχατος βασιλεύς.
Θησεύς ὁ Διγέως, μέγιστος τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον βασιλέων.
φιλόδημος, φιλόπατρις, γενναῖος, ἀνδρείος, δίκαιος, ἐλευθέ-
ρος, ἀφιλοκερδής.

Τοῦ φιλοδήμου, τοῦ φιλοπάτριδος, τοῦ γενναίου, τοῦ ἀν-
δρείου, τοῦ δικαίου, τοῦ ἐλευθέρου, τοῦ ἀφιλοκερδοῦς τὸ στέμ-
μα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς; φέρουσι μισόδημοι, μισοπάτριδες, δειλοὶ,
ἀνδρῶν, ἄδικοι, ἀνελεύθεροι, αἰσχροκερδεῖς.

Τῶν ἀρετῶν τοῦ Θησεῦς ἐναργεστάτη ἀπόδειξις ὁ βίος
καὶ ὁ θάνατος αὐτοῦ καὶ τὸ ἐν Ἀθήναις μεγαλοπρεπὲς μνη-
εῖον, τὸ παρὰ τῶν νεωτέρων θαυμαζόμενον.

Ὁπίσθον φιλόδημος ὁ μέγιστος οὗτος βασιλεύς, καταδει-
κνυσι ἢ πρὸς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων φιλοστοργία καὶ ἢ
ἀποθέσει αὐτοῦ.

Ἀργεῖαι γυναῖκες αἱ μητέρες ἦσαν τῶν ἐν Θήβαις πεπρω-
κότων ἀριστέων, μετὰ Ἀδράστου τοῦ τῶν Ἀργείων βασι-
λέως ἐν Ἐλευσίνῃ τῆ τοῦ Θησεῦς μητρὶ Αἴθρᾳ καὶ τῷ
Θητεῖ προσήλθον, τὴν τῶν πεπρωμένων ἐν Θήβαις ἑπτὰ στρα-
τηγῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ στρατιωτῶν ταφὴν αἰτούσαι.

Ὁ χορὸς τῶν γυναικῶν.

Ἰετεύω σε γεραιά
γεραιῶν ἐκ στομάτων,
πρὸς γόνυ πίπτουσα τὸ σόν·
ἀνα μοι τέκνα λῦσι φθιμένων
νεκύων, οἱ καταλείπουσι μέλη
θανάτῳ λυσιμελεῖ θηρτὴν ὄρεοιοσε βορῆν
ἐσιδοῦς; οἰκτρὰ μὲν ὄστων
δάκρυ' ἀμφὶ βλεφάρους,
ῥισὰ δὲ σαρκῶν πολιῶν
καταδρῦματα χειρῶν· τί γάρ ἄ
φθιμένου; παῖδας ἐμούς; οὔτε δόμοις·
προθέμα, οὔτε τάφῳ χόματα γαίας ἐσορῶ.

Ὁ Θησεύς τοὺς θρήνους καὶ τὰς ἱκεσίας τῶν γυναικῶν ἀκούων.

Τίνων γόνων ἤκουσα καὶ στέρνων κτύπον
νεκρῶν τε θρήνους, τῶν δ' ἀνακτόρων ἄπο
ἤχους ἰούσης; ὡς φόβος μ' ἀναπτεροῖ
μὴ μοί τι μήτηρ, ἦν μεταστρίχω ποδὶ
χρονίαν ἀπούσαν ἐκ δόμων ἔχινόν.

Ἡ Μήτηρ αὐτοῦ Αἴθρα

ὦ παῖ, γυναικὲς αἰδὲ μητέρες τέκνων
τῶν κατθανόντων ἀμφὶ Καδμείᾳ, πύλας
ἑπτὰ στρατηγῶν ἱκεσίαις δὲ σὺν κλάδοις
φρυοῦσι μ', ὡς δέδουρκα, ἐν κύκλῳ

Ὁ Θησεύς στεναγμούς ἀνδρὸς ἀκούων τέκνον

Τίς δ' ὁ στενάζων οἰκρὸν ἐν πύλαις ὄδου;

Ἡ δ' Αἴθρα

Ἄδραστος, ὡς λέγουσιν, Ἀργείων ἀναξ.

Ὁ Ἄδραστος τὸν Θησεῖα ἱκετεύει νὰ πείσῃ τὸν τῶν Θη-
βῶν τύραννον Κρέοντα πρὸς εἰδοςιν τῶν σωμάτων τῶν ἀτ-
ρων νεκρῶν, ὁ δὲ Θησεύς τὴν δικαίαν ἱκεσίαν τῶν τε Ἀ-
ργείων γυναικῶν, τοῦ Ἄνακτος αὐτῶν Ἀδράστου καὶ τῆς
Μητρὸς αὐτοῦ Αἴθρας ἀποδεξάμενος πέμπει πρὸς Κρέοντα
κῆρυκα τὰ τῶν νεκρῶν σώματα ἐξαιτούμενος, πολλὰ γὰρ
δράσας καλὰ τόδ' ἐς Ἑλλήνας ἐξεδέξατο, ἀεὶ κολασ-
τῶν κακῶν καθιστᾶται.

Πρὸ τῆς εἰς Θήβας τοῦ κῆρυκος τοῦ Θησεῦς ἀπελεύτου
κῆρυξ τοῦ Κρέοντος Ἀθήνησι ἀρικνεῖται καὶ τῷ Θη-
σεῖ προσερχόμενος ἐρωτᾷ.

Τίς γῆς τύρηνος; πρὸς τίν' ἀγγελίαι με χρῆ
λόγους Κρέοντος, ὅς κρατεῖ Κάδμου χθονός,
Ἐπεικλέους θανόντος ἀμφ' ἑπταστόμους
πύλας ἀδελφοῦ χειρὶ Πολυνείκουσ ὑπο,

Ὁ φιλόδημος καὶ μέγιστος βασιλεύς κτεξανίσταται καὶ
τῆς δουλικῆς ἐρωτήσεως καὶ φιλοδήμως ἀπαντᾷ.

Πρῶτον μὲν ἤρξω τοῦ λόγου ψευδῶς, ξένη,
ζητῶν τύραννον ἐνθάδ'. οὔ γὰρ ἄρχεται
ἐνός πρὸς ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐλευθέρα πόλις

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΧΑΡΕΜΙΩΝ

Ἡ

ΑΙ ΝΥΚΤΕΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

I

Η ΣΤΕΡΝΑ ΜΕ ΤΑ ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ

ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

κατὰ μετέφρασιν ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Τὸ δὲ παιδίον, ὁ δευτερότοκος τοῦ Ρουστέμ υἱός, διετέθη
φαιδρότατα ἐκ τῆς πτώσεως τοῦ Μπεσὴρ καὶ ἡ Ἰσπανὶς τῷ
ἐνέπνευε συμπάθειαν ζωηροτάτην, εἰς βαθμὸν ὥστε ἐξέφυγε τῆς
μητρὸς αὐτοῦ τὰς ἀγκάλας καὶ τὸ ἐστρωσεν ἐπὶ τῷ γονάτῳ
τῆς νεύλιδος.

— Νυστηρὸ αὐτὸ τὸ μικρὸ! ἀνεφώνησεν ἡ κυρία ἀ-
σπαζομένη αὐτό. Τί ἀλλόκατη ἰδέα νὰ τὸ ἔχου ντυμένο
ὡς παλινδρομῶν! Πρέπει νὰ πείσω τὸν πατέρα νὰ τοῦ κινήσῃ
κανένα ντυτικὸ κοστούμι. Ὁ δὲ τοῦ παιδιᾶς περισσότερο ἔστα
ταξειδάκι τοῦ Βοσπόρου ποῦ θὰ κίνομε, γιὰτὶ ἐγὼ ἐννοῶ
νὰ τοῦ δώσω νὰ καταλάβῃ ἔστα ταξειδάκι... νὰ θυμηθῶ
τὴν Ἀλέξη, ὅπου ἐτραχόουσα κομπὴ θεός!... καὶ θὰ παίρνω

μαζὴ μου αὐτὴ τὴ μαγίτσα... Αἶ! τ' ἀκούς ἐσὺ ξανθὸ
λα μου; εἶμαι καλὸ κορίτσι γιὰ... θέλω νὰ γλεντᾶ
μικροῦλιό μου...

Εἶτα αἴφνης διακοπτομένη:

— Τί ζῶν ποῦ εἶμαι! ἀνεφώνησε, αὐτὴ μόνον τὰ κορ-
μιστικὰ τῆς Πόλεως ἐννοεῖ. Ἔτσι μοῦρχειται νὰ τὴ λιμάρῃ
Ἰθιανέζικα. Ἴτως μὲ καταλάβῃ.

Ἡ Ζαῖ δὲ οὔτε τὴν ἰαβαϊκὴν ἐγνώριζεν, ἀλλὰ δυσχερ-
στεῖτο πολὺ βλέπουσα τὸν υἱὸν τῆς δεχόμενον δούλης θη-
ραπείας καὶ δρμησασα ἐπ' αὐτοῦ τὸν ἀνεστίχασε καὶ τὸν ἐρ-
ψεν εἰς τὸν Μπετὴρ κρᾶζουσα τῷ εὐνοῦχῳ:

— Πάρτ' τον καὶ κλεισέ τον εἰς τὸν κῆπον ἕως ὅτου ἐλ-
ὸ πασσάς μας.

Ἡ διαταγὴ ἐξετελέσθη, μεθ' ὅλας τὰς διαπεραστικὰς
κραυγὰς τοῦ ἐπιδόξου διαδόχου τοῦ Ρουστέμ.

— ὦ! ὦ! εἶπεν ἡ ξένη φαίνεται ὅτι ἐγὼ καὶ ἡ ξαν-
θὴ θὰ τὰ πᾶμε καλὰ μαζὴ. Καρρὶ δὲ μοῦ καίγεται·
γράφω στὰ παλὰ μου τὰ παπούτσια, ἀλλὰ θὰ μοῦ πληρώ-
τὴν πόζα ποῦ μοῦ κάνει. Αὐτὰ σ' ἐμένα δὲν περνοῦνε. Ἄ-
λοῦ, ἀλλοῦ. Ἐγὼ μαι μάνιας κόρη· δὲν εἶμαι καμμιά πε-
στυχάντζα, ἐκατάλαβες; Ὁ ἀπαιτήτω ἀπὸ τὸν πασσά
τὴν βάλῃ ὑπὸ σύνταξιν... καὶ τῆς ἄλλαις μάλιστα...
ἐμένα δὲ μ' ἀρέσει ἡ μοιρασιά... καὶ δὲν θὰ δυσκολευ-
νὰ καπαρώσω τὸν μαμαμουτζή δι' ἐμὲ μόνον... διότι
γυναικὲς του εἶναι ἀρχαιότητες... ἐκτός ὅμως τῆς με-

δημος δ' ανάσσει. διαδοχαῖσιν ἐν μέρει
ἐνιαυσίαισιν, οὐχὶ τῷ πλούτῳ διδοῦς
τὸ πλεῖστον, ἀλλὰ γὰρ πέντης ἔχων ἴσον.

Τοιοῦτος; ὁ Θησεύς, πολλὰ δράσας, καλὰ καὶ τοὺς κακοὺς
κολάσας.

Γεώργιος ὁ τῶν Ἑλλήνων ἔσχατος βασιλεὺς πολλὰ μὲν
κακὰ τῇ Ἑλλάδι ἐξεργάσατο, οὐδὲν δ' ἀγαθὸν κατεπρά-
ξατο.

Ἡ κακοδαιμονία, ἡ σμικρότης, ἡ δουλεία τῆς Ἑλλάδος
αὐτῷ ὀφείλεται διότι τὸν ἄργυρον φιλεῖ καὶ τῶν τοῦ φιλαρ-
γύρου αἰσχίστων ἰδιοτήτων εὐμοιρεῖ.

Τρισευδαίμονες; οἱ Λαοὶ οἱ εὐμοιροῦντες ἀρχόντων ἐλευθέ-
ρων, δικαίων, γενναίων!

Τρισιδίμοιροι δὲ καὶ τρισκακοδαίμων ἡ τάλαινα Ἑλλάς ἢ
εὐμοιροῦσα ἀρχόντος ἀνελευτέρου, ἰδίου, δεῖλου!

Λαέ, τοὺς αἰσχίστους κερδοσκοποῦς, τοὺς διὰ τῶν ξένων
στόλων μολύναντας τὰς ἱεράς θαλάσσας τῆς Σαλαμῖνος καὶ
τοῦ Μαραθῶνος, τιμώρησον!

Λαέ, τοὺς προδότας τῆς μεγαλομάρτυρος Κρήτης ἀνάτρεψον!

Λαέ, τοὺς ὑβριστάς τῆς τιμῆς σου καὶ τοὺς σφαγεῖς τῶν
ἐλευθερίων σου ταχέως εἰς ἀιφυγίαν τρέψον.

Ρόκκος Α. Χοῦδᾶς,

δημοκρατικός.

ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΡΟΣ ΑΓΡΑΝ ΧΡΗΜΑΤΩΝ

ΕΠΙΝΟΗΘΕΙΣΑ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΣΖΟΜΕΝΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐνοικιάζετε εἰς ὅπωςδήποτε κεντρικὴν ὁδὸν μίαν οἰκίαν μὲ τὸ
δικαίωμα τῆς ὑπενοικιάσεως, κολλᾶτε τὸ σχετικὸν ἐνοικιαστήριον
καὶ περιμένετε· δὲν παρέρχεται πολλὴ ὥρα καὶ ἰδοὺ προσέρχεται
φεισοφόρος κυρία, ἐξετάζει τὸ ἐνοικιαζόμενον, συμφωνεῖτε περὶ τοῦ
ἐνοικίου καὶ λαμβάνετε τὸν ἀρραβῶνα (καπάρο) καὶ σιγίσετε τὸ
ἐνοικιαστήριον ἐνώπιον τῆς νέας ἐνοικιαστρίας. Μόλις παρέρχεται
ὀλίγη ὥρα καὶ προσκολλᾶτε νέον ἐνοικιαστήριον καὶ περιμένετε
πάλιν. Ἰδοὺ προσέρχεται ὑπὸ ἰδρωτὸς ἀφθόνου περιβρέθετος πο-
λύσαρκος κύριος, σύρων μετὰ κόπου τὸ ἕτερον ἡμισί του, βλέπει
τὸ ἐνοικιαστήριον, εἰσορμᾷ ἀσθμαίνων, εὐρίσκει ὄροσερόν καὶ καλὸν
τὸ οἶκισμα καὶ ἔρχεται εἰς συμφωνίαν, τὰς ὁποίας ἐπίτηδες παρα-
τείνει ὅπως λάβῃ καιρὸν νὰ ἐξετάσῃ λεπτομερέστερον τὰ τῆς νέας
κατοικίας του. Ὅσον περισσότερο μένει, τόσον καταγοητεύεται.
Τέλος συμφωνεῖ καὶ ἐξάγων θίπει ἐπὶ τῆς τραπέζης σας δεκάδραχμον
ἀρραβῶνα τῆς ἐνοικιασθείσης οἰκίας, εἰς ἣν θὰ μετακομισθῇ μετὰ 3
ἡμέρας. Καὶ ἐξέρχεται εὐτυχῆς, διότι εὐκόλως εὔρεν οἰκίαν καθὼς
τὴν ᾗθελεν. Ὑμεῖς καὶ πάλιν σιγίσετε τὸ ἐνοικιαστήριον καὶ πάλιν
κολλᾶτε νέον καὶ οὕτω καθεξῆς. Καὶ τί γίνεται;

Ἔρχεται, κατὰ τὰ συμπεφωνημένα, τὴν ἐπιόσαν ἢ φεισοφόρος
ἐνοικιαστρία ὅπως εἰδοποίησεν ὅτι τὸ κάρρο εἶναι φορτωμένο καὶ
μετακομίζεται, ἀλλ' ἀκούει παρά γραίας ἐνοικιαστρίας:

— Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἐδῶ θὰ μετακομισθῆς, κυρία; Ἄλλὰ

θέλεις νὰ φέρῃς τὴν κόρη σου ἐπὶ λύκου τὸ στόμα; Φύγε, φύγε
ὀλίγη ὥρα, διότι καὶ μὲ τὸ χνώττο του μόνο θὰ τὴν μολύνῃ...

Καὶ φεύγει καλπάζουσα χωρὶς νὰ ἐνθυμηθῇ ἐν τῇ ταραχῇ τῆς νὰ
ζητήσῃ ὀπίσω τὸ καπάρο, καὶ ἔρχεται τὴν ὠρισμένην ἡμέραν τὸ
νεαρόν ξεῖνος ὅπως ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν νεοσιάν αὐτοῦ. Ὁ σύζυ-
γος ἀναγνωρίζει ἅμα εἰσελθὼν τὴν πρῶτην πλύντριά του.

— Μπα! ἐδῶ κάθεται καὶ τοῦ λόγου σου, τί καλὰ! Θὰ κατοικ-
ήσωμε ἐστὴν ἔδῃ αὐτῆ, κυρὰ Κατερίνα.

— Τί λές! μπα, σὲ καλὸ σου, κύριε! Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κα-
τοικήσῃτε ἐδῶ μὲ τὴν κυρίαν σας. Δὲν ἀκούτε τί λέγει ὅλη ἡ γει-
τονιά γιὰ τὸν κύρ κλητήρα, ποῦ νοικιάζει τὸ σπίτι αὐτό;

Καὶ μένει ἐννεὸς ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀποσύρεται ὅπως ἐπανελθὼν
ἀναλαβὴ ὀπίσω τὸ καπάρο. Ἀλλὰ, ὡς γνωστόν, τὸ καπάρο δὲν
δίδεται, κατὰ τὰ νενομισμένα, ὀπίσω, ἀφ' οὗ δὲν εἴσθε ὑμεῖς ὁ δια-
λύων τὴν συμφωνίαν. Καὶ φεύγετε καταρῶμενος τὴν κακὴν
ὥραν, ποῦ συνητήσατε τὸν ἀφωρισμένον ἐνοικιαστὴν κτλ.

Καὶ οὕτω καθεξῆς μετὰ τινῶν παραλλαγῶν, ἀναγκαιῶν κατὰ τὰς
περιστάσεις, κάμνετε μυριοστὴν ἐκδοσὴν τῆς μεθόδου σας καὶ κερ-
δαίνετε ὅσα θὰ ἐκερδαίνετε ἀν' ὑπεβάλλετο εἰς τὸν διαγωνισμόν τῶν
βιδίων καὶ ἐβραδέυετο ἡ νέα μέθοδος σας.

Ἐυαγγέλης.

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑ. — Ἡ τηλεγραφικὴ ὑποδιεύθυνσις Ἀθηνῶν, δι'
ἐγγράφου αὐτῆς πρὸς ἡμᾶς, ζητεῖ νὰ δώσωμεν διασαφήσεις ἐπὶ τῶν
γραφέντων εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἡμῶν περὶ τηλεγραφικῆς
ἐχεμυθίας. Ἀπαντῶντες δηλοῦμεν ὅτι ὁ δημοσιεύσας τὰ γραφέντα
ὑπενόει τὴν πρό τινος χρόνου γενομένην ἀνακοίνωσιν τηλεγραφίμα-
τος ἐφημερίδος τινὸς πρὸς ἄλλην ἐφημερίδα, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ χα-
νίου τῆς Γραβίτζ, περὶ ἧς ἀνακοινώσεως τοσοῦτος ἐγένετο τότε πά-
ταγος.

Τὰ δὲ περὶ ἀρχῆς καὶ κανονικῆς ἀμοιβῆς ἦσαν, φαίνεται, ὑπερῶ-
λαι τοῦ γράψαντος. Ἄλλως δὲ ἡ πέτρα αὕτη σκανδαλὸν ἐβρόβη
εἰς τὰς στήλας τοῦ ΡΑΜΠΑΓΑ καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς διευθύνσεως, καθ'
ὄν χρόνον ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ ἐποιεῖτο ἐν Αἰγίνῃ τὰς διατριβὰς αὐ-
τοῦ, ἥκιστα φροντίζων περὶ τηλεγραφικῆς ἐχεμυθίας ἢ ἀκριτομυ-
θίας.

ΔΥΟ ΜΕΓΡΑ ΚΑΙ ΣΤΑΘΜΑ. — Πολλοὶ τῶν πολιτῶν παραπο-
νοῦνται ὅτι ἀστυνομικὰ τινὰ ὄργανα φέρονται μεροληπτικῶς καὶ
ἐφαρμύζουσι τὴν περὶ ἐξελέγξεως τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν ἀστυνο-
μικῶν διάταξιν μόνον ἐπὶ ἀντιπολιτευομένων. Ἐκεῖ μάλιστα εἰς τὸν
ἄγιον Φίλιππον, μᾶς εἶπον φιλαληθέστατοι πολλοὶ ὅτι ἰδίους ὁμ-
ματιν εἶδον ἀστυνομικὰ ὄργανα αὐστηρῶς ἐπιθεωροῦντα τὰ δράμα
μαγαζείου τινὸς ἀνήκοντος εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, (σημειωτέον δὲ
ὅτι ἐκεῖ ἡ ἀντιπολίτευσις προεξάρχει) ἐνῶ εἰς ἕν ἀπέναντι μαγα-
ζεῖον οὐτε ἐπάτησε διὰ τὸν ἀπλοῦστατον λόγον ὅτι τοῦτο ἀνήκει
εἰς τὴν κρατοῦσαν μερίδα. Ἡ ἡ δόξα καὶ τὸ κλέος τοῦ διαπράττειν
— πᾶν ὅ,τι βούλεται, κατὰ τὸ συνταγματικὸν δίκαιον τοῦ ἀστυ-
νοῦ οὐκ ἔχει ὁ καιρὸς γυρίσματα κ' ἢ μέραις μερονύ-
χια. Καὶ δὲν εἶναι μακρὰν ὁ καιρὸς, καθ' ὃν ὁ λαὸς ὁ παντοδύνα-
μος θὰ ζυγίσῃ τοὺς ἐξελέγοντας νῦν τὰ ὄραμα του καὶ θὰ τοὺς
καταδικάσῃ ὅλους ὡς ξύκικους.

χρινούλας αὐτῆς ποῦ στέκει κάτω κει στὴ γωνία τῆς...
αὐτὴ θὰ ἔκανε φουρῶρε εἰς τὸν χορὸν τοῦ Μαμπίλ.

Τὸ φιλοφρόνημα τοῦτο ἀπκυθύνετο πρὸς τὴν Βᾶγγιαν,
ἧτις τὸ ἐνόησε μὲν κάλλιστα ἀλλ' ἀπέφυγε ν' ἀπαντήσῃ.

Ἦδη διέβλεπεν ὅτι ἡ εἰσαγωγή τοῦ ἀλλοδαποῦ ἐκείνου
ἄνθους εἰς τὸ χαρέμιον ἔμελλε νὰ ἐπενέγκῃ ἀναστάτωσιν,
ταραχὰς καὶ διελογίζετο ὅτι εἰπέρ ποτε ἦτο ἀπόλυτος ἀ-
νάγκη περισκέψεως.

— Τὸ ἀληθές εἶναι, Φατρὲ μου, ἀνεφώνησεν ἡ Ζαϊδὲ, ὅτι
δὲν σοῦ ἤλθε ὀγοῦρι ἢ δουλειά. Ἡ σκλάβα σου εἶναι πολὺ
κακοαναθρεμμένη, καὶ ἀμφιβάλλω πολὺ ἂν ὁ πασσᾶς μας θὰ
σοῦ χρωστῇ χάριν διὰ τέτοιο κελεπούρι.

— Τὸ βέβαιον εἶναι, προσέθεσεν ἡ Μπεσμέ, ὅτι αὐτὴ ἡ νέα
φέρεται πολὺ πρόστυχα. Εἶναι τοῦλάχιστον εὐμορφῆ; Διάτα-
ξέ την νὰ μᾶς δεῖξῃ τὸ φεγγαρόμουτρό της ποῦ τόσο μᾶς τὸ
παίνεσες.

Ἀκριβῶς, ὁ Μπεστὴρ εἰστήρχετο, ἀφοῦ ἀφῆκεν εἰς τὴν
αὐλὴν τὸν μικρὸν Ἀλῆν ὅστις ἐξήκολούθει κραυγάζων φρε-
νητιωδῶς.

Ἡ Φατρὲ ἐμνησικακεῖ κατὰ τῆς ξένης καὶ ἐπεθύμει νὰ
τῇ ἐπιβάλῃ νέαν ταπεινώσιν.

— Βγάλ' της τὸ γιγασακί, ἀνέκραξε πρὸς τὸν εὐνοῦ-
χον. Θέλω νὰ ἰδῶ ἂν ἀξίζει ὅσον τὴν ἐπλήρωσα τοῦ Κα-
σῆα.
(ἔκολουθεῖ)

ΒΕΒΗΤΑΣΕΙΣ ΒΙΣ! — Τά δυστοχη παιδιά τῶν σχολείων μας διατρέχουν, ὑπὸ θερμοκρασίαν ἢ βαθμοῦ, τὸν κίνδυνον νὰ στρωμ-χθῶσιν πάλιν ὑπὸ στέγας ἀποτροπαίου· καὶ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ ἱερέστατικὸν μαρτύριον τῶν ἐξετάσεων, ἐν μέτρῳ τοσούτου λιθου-καῦ καύσιον, διότι ὁ πολὺς ἐν λόγοις καὶ σχεδίοις δῆμαρχος Φι-λήμων τὰ εἶχε χάσει καὶ εἰς τὴν σύνταξιν ἀκόμη τῶν καταλόγων τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν, ἐκδόσας τρεῖς ἢ τέσσαρας ἐκδόσεις αὐτῶν ἀλλήλας ἀναιρούσας ἢ περιπλεκούσας. Αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον τὸν καταρῶνται οἱ ἀπατηθέντες παρ' αὐτοῦ ψηφοφόροι ἄνδρες, τὸν καταρῶνται καὶ αἱ διψῶσαι ὕδατος γυναῖκες, θὰ τὸν καταρῶνται καὶ τὰ παιδιά! Ἄ! πολὺ πικραὶ θὰ τοῦ φανοῦν κατὰ τὴν ἐπάνοδόν του αἰ ἐν Μονάχῳ θάψαι τοῦ.

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ. — Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν Λαμῆ δίκης τῶν τελωνειακῶν, εἶχε λεχθῆ παρὰ προσώπων δημοσίας θέ-σεις κατεχόντων ὅτι καὶ σήμερον ἐξακολουθεῖ λυμαινομένη τὸ τε-λωνεῖον Πειραιῶς ἢ Λερναία Ἴδρα τῶν καταγρήσεων καὶ ὑπεδείχθη ὡς λέγεται, ἐπιστήμως εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν πρόσωπόν τι ὅπερ μόνον εἰς αὐτὸν ἀτομικῶς δύναται ν' ἀποκαλύψῃ διαφόρους κατα-χρήσεις. Δυστυχῶς ὁμως μέχρι σήμερον, τὸ σπουδαῖον αὐτὸ πρό-σωπον δὲν ἐκλήθη εἰσέτι παρὰ τοῦ κ. προέδρου.

Μήπως ἀρά γε ἡ ἐπίσημος ἐκθεσις ἐν ἧ ἀναφέρεται τὸ ρηθὲν πρό-σωπον δὲν ὑπέπεσον εἰσέτι ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ κ. Τρικούπη;

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑ ΣΥΡΟΥ. — Τὸ κατὰ τῶν τελωνειακῶν Σύρου, κκ Πέτρου Δουζίνα τελώνου, Ἄριστ. Μπουντούρη ἐπιθεωρητοῦ κλπ. ἐκδοθὲν Βούλευμα τῶν ἐκεῖ Πλημμελειοδικῶν, ἀνέκοψε προχθὲς ὁ ἐκεῖ Εἰσαγγελεὺς, διότι δὲν ἀπεφάνετο καθ' ὅλα συμφώνως πρὸς τὴν πρότασίν του, καθ' ὅσον αὐτὸς ἐπρότεινε τὴν ἐπί ἀ π ι σ τ ῖ α παραπομπὴν καὶ τοῦ τελώνου Δουζίνα καὶ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Βου-δούρη, τοὺς ὁποίους τὸ συμβούλιον παρέπεμψε μόνον ἐπὶ π α ρ α-θ ἄ σ ε ι κ α θ ἡ κ ο ν τ ο ς! Χαίρομεν, ὅτι διὰ τῆς ἀνακοπῆς τῆς-της, τ' ἀνωτέρω τ ε λ ω ν ε ι α κ ἄ χ ἑ λ ι α, πίπτουν εἰς χεῖρας τῶν ἐνταῦθα κ κ. Ἐφετῶν ὅπου δυσκόλως πλέον θὰ ξεγλιστρίσουν. Τὸ παράδοξον ὁμως εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην εἶναι ἡ σιωπὴ τοῦ Ὑ-πουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς πρὸς τὴν διατήρησιν ἐν τῇ ὑπη-ρεσίᾳ ἄλλων τῶν ἐν τῇ Βουλεύματι ἀναφερομένων ὑπαλλήλων, οἵ-τινες μένουσιν εἰς τὰς θέσεις των, ἐνεργοῦντες ὑπηρεσίαν, πρὸς δόξαν τῆς δικαιοσύνης, καὶ πρὸς ἀβηθίσιν τῶν ἐν Πόρῳ ἐφοχικῶν κτημάτων των ὧν ἡ ἀξία ἀνέρχεται εἰς πλέον τῶν 80 χιλ. δραχμῶν.

Διάλογος μεταξὺ δύο Πειραιωτῶν:
Γ 1 ἄ ν ν η ς. — Διὰ τὸν Καίτην τὸν ἐλεγκτὴν τί ἤξεύρεις;
Κ ὠ σ τ α ς. — Δὲν εἰξεύρω τίποτε. Τοῦτο μόνον λέγεται ὅτι εἶνα χέλι ποσ γλιστρεῖ καὶ δὲν πλάνεται.
Γ 1 ἄ ν ν η ς. — Ἄμ' ἔννοια σου καὶ θὰ τὸ πλάσῃ καὶ τὸ χέλι αὐτὸ ὁ Ταμδακῆς.

ΚΑΤΑΒΡΕΓΜΑ. — Τρεῖς τῆς ἡμέρας, λέγει, θὰ γίνεταί τὸ κατὰ-βρεγμα τῶν δημοσίων ὁδῶν καὶ δις τῶν δημοτικῶν. Διατὶ αὐτὴ ἡ μεταξὺ ἐκείνων καὶ τούτων ἀνισότης; Διατὶ προνόμιον εἰς ἐκείνας; Δὲν εἶναι καὶ ὅλαι αἱ ὁδοὶ ἴσαι ἐνώπιον τοῦ συντάγματος; Ἐπρεπε νὰ ἐλθῇ εἰς τὰ πράγματα τοῦ δήμου δημοκρατικὸς ὅλος ὁ Φιλήμων, διὰ νὰ ὑποστῇ ὁ ἄστυς καὶ αὐτὴν τὴν ταπεινώσιν. Εἶναι δικαίον ὁ πατὴρ ἄστυς, ὁ τρέφων τὸν ἄστυς νὰ δροσίζεταί ὀλιγώτερον αὐτὸς ὅ; Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ καταβρέγματος, ἄς σημειώσωμεν ὅτι, κατὰ περίεργον ἀντιθεσιν, ὀφειλομένη τὴν ἐξ αὐτοῦ γ λ υ κ ε ἰ α ν δρόσον εἰς τὸν ἐργολάβον τῶν δημοσίων ἔργων κ. Π ι κ ρ ὶ ν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ἈΣΤΥΝΟΜΙΑΝ. — Ἄντι τῇ Διεύθυνσι τῆς Ἀστυνομίας νὰ ἐκδοθῇ ἀστυνομικὰς διατάξεις, περὶ καταβρέγματος καὶ καθαρι-ότητος, νομιζόμεν ὅτι πρῶτιστον μέλημά της εἶναι, νὰ ἐμποδίσῃ νὰ σφάζωνται τὰ ζῷα ἐν τοῖς ἐνταῦθα κρεωπωλείοις, ὡς τοῦτο ἐπραγ-ματεῖσθαι ἐν ἐκτάσει εἰς προηγούμενον φύλλον. Αἱ ἀστυνομικαὶ διατάξεις, εἶναι σάκκη εἰς τὰ μάτια τοῦ κόσμου.

Οἱ ΚΥΝΗΓΟΙ ΚΑΙ Αἱ ΛΑΒΕΙΑΙ. — Οἱ κυνηγοὶ ἔχουν παράπονα δίκαια, δικαιοτάτα. Παραπονοῦνται διὰ τὴν ὑπερτίμησιν τῶν κυνη-γετικῶν ἀδειῶν παρὰ τῆς κυβερνήσεως. Ἄ! Κύριε Τρικούπη, δὲν ἀφίνεις τοῦλάχιστον τὸ κυνήγι μὲ τὸν παλαιὸν του μικρὸν καὶ ἀνε-παίσθητον φόρον νὰ ξεσκάνῃ ἢ φτωχολογιᾷ μ' αὐτὸ διὰ τὰ βάρη τῶν ἄλλων σου φόρων; Δὲν τῇ φθάνει ἡ πίκρα τῶν τόσων ἄλλων σου φόρων ἢ πίκρα τῆς ἀναπαύσεως της, παρὰ τὴν πικραίνειαι καὶ εἰς μίαν τῶν καλλιτέρων αὐτῆς διασκεδάσεων; Ἐπειτα ἡ διὰ τοῦ κυνηγίου ἀσκησις τοῦ λαοῦ εἶναι μία ἀνάγκη δημοσίας ὑγιεινῆς, καὶ ἐθνικῆς ὀπλασκήσεως. Ὁ καλὸς κυνηγὸς γίνεταί καὶ σκοπευτῆς

καλὸς, ἐπομένως εἶναι πολυτίμος ὡς στρατιώτης. Ἄφινε τὸν λαὸν νὰ γυμνάζεται ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη τῆς ἐλευθέρως; Ἐλλὰδος εἰς τὴν σκοποβολῆν, διὰ τοῦ κυνηγίου, καὶ μὴ περιορίσῃς τὸ δικαίωμα τοῦ θηρεύειν εἰς μόνους τοὺς δυναμένους νὰ σοῦ τὸ πληρόνου ἀκριβᾶ, κύριε Τρικούπη, μὴ νὰ χαρῆς τὸν λομβάρδον σου καὶ εἰς τὸν ὄν ποῖον εὔχονται περατικὰ οἱ κυνηγοὶ μαι, ὡς συναδέλφον ἐκτιμῶν-τες αὐτόν. Ἄς μὴ γείνη μονοπώλιον ὀλίγων πλουσίων καὶ τὸ κυ-νήγι. Ἡ πλουτοκρατία εἰς ὅλα εἶναι ὀλεθρὰ διὰ τὸ ἔθνος. Ὁ Ἑρρίκος Δ' τῆς Ἰταλίας ἔλεγε ὅτι τότε θὰ ἦτο εὐχαριστημένος, ὅταν ἕκαστος Γάλλος ἐν τῇ βασιλείᾳ του θὰ ἤδυνάτο νὰ βράξῃ καθ' ἡμέραν μιαν ὄρνιθα εἰς τὴν χύτραν του. Κάμε σὺ τοῦλάχιστον τὸν Γεώργιον ν' ἀφίνη κἄν ἀπὸ μίαν σιταρήθρα τὸ χρόνο εἰς τὸ στόμα τοῦ λαοῦ.

ΜΙΑ ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΑΣ. — Ὁμολογοῦμεν, ὅτι ἦτο ἐντροπὴ μας, ἀλλὰ τὸ ὁμολογοῦμεν, νὰ μὴ γνωρίζωμεν μέχρι πρό ὀλίγων ἔτι ἡμερῶν ἕνα τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν τῆς ἐμπορικῆς τάξεως, τοῦ λαοῦ, ἔβουθ, δραστήριον ἐν τῇ ἐργασίᾳ του, τιμιώτατον εἰς τὰς ἐμπορι-κὰς αὐτοῦ ὁσοληψίας, χρησιμώτατον πολίτην, μετὰ ζήσεως καὶ ἐν-θουσιασμοῦ μεριμνῶντα περὶ τοῦ κοινῆ συμφέροντος καὶ σταθερώ-τατον εἰς τὰς πολιτικὰς αὐτοῦ ἀρχὰς, ἀρκούντως ἀνεπτυγμένον καὶ ἱκανὴν ἐνασκούντος ἐπὶ πολλῶν ἄλλων συμπολιτῶν του ἐπιτροπῆν, διαδραματιζαντος δὲ πάντοτε ζωηρὸν πρόσωπον εἰς πᾶσαν πολιτι-κὴν τῆς ἀντιπολιτεύσεως διαδύλωσιν καὶ τοσάκις κινήσαντος τὸν κάλαμον τῶν σπουδαίων συναδέλφων εἰς ἀναγραφὴν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ὁ καπνέμπορος κ. Ἀριστοφάνης Μορίκης. Τὸ καπνοπωλεῖον του ἔλαβον πολυπληθῆ πελατεῖαν διὰ τὰ ἐκλεκτὰ καπνὰ του γίνεταί ἐκεῖ κατὰ τὸν ἕγιον Φίλιππον, κέν-τρον πολιτικῆς συζητήσεως, εἶδος λέσχης ἢ μικροῦ πολιτικοῦ συλ-λόγου τοῦ λαοῦ. Οἱ πάντες εὐχαριστοῦνται νὰ συζητῶσι μετὰ τοῦ εὐφροῦς αὐτοῦ διευθυντοῦ τὰ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τοῦ ἔ-θνους, οἱ δὲ πάντες οὗτοι εἶναι ἀντιπολιτευόμενοι θερμῶς ὑποστηρί-ζοντες ὡς ἀρχηγὸν τὸν κ. Δηλιγιάννην, ἀλλ' ἀπαιτοῦντες παρ' αὐ-τοῦ, ὡς ἀντελήφθημεν, πλείονα ἐνέργειαν, μείζονα τόλμην καὶ ἀπο-φασιστικότητα ἀνάλογον πρὸς τὰς νῦν περιστάσεις. Ἡ ἀστυνομία βεβαίως δὲν βλέπει μὲ καλὸν ὄμμα τὸ πολιτικὸν τοῦτο κέντρον τοῦ ἀγίου Φιλίππου, ὅπου μεταξὺ δύο νεφελῶν καπνοῦ δεινῶς φορολο-γούμενου, ἐκφέρονται ἤμιστα κολακευτικαὶ ἐκφράσεις κατὰ τοῦ κ. Τρι-κούπη καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις τὸν ἠνώχλησεν θποπτεύουσα μήπως πολεμῇ τὸν τρικουπικὸν ἰσοζύγιον διὰ λαθραίας κοπῆς καπνοῦ, τοῦδς ὅπερ ἀποδείχθη πάντοτε ψευδές. Ὁ κ. Μορίκης δὲν εἶναι ἄνθρωπο' πολεμῶν ὑποκεκρυμμένως.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ.

ΚΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΣΙΣΗΡ. ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ — Ἰ-διαιτέρως συνιστῶμεν τὸ Καφεῖον τοῦτο, διευθυόμενον παρὰ τοῦ φιλοκάλου ἀφεντανθρώπου κ. Ἀργυρίου Ματάκια, διὰ τὴν ἀρίστην τῶν ποτῶν καὶ τοῦ καφέ αὐτοῦ καὶ τῶν γλυκισμάτων ποιότητα, τὴν ὑπὸ ἀτμὸν ἀένανον ταχυτάτην ὑπηρεσίαν του καὶ ἐπὶ πᾶσι διὰ τὴν ἀβρὰν τοῦ διευθυντοῦ συμπεριφορὰν πρὸς πάντα πελάτην. Οἱ ξένοι μάλιστα εἶναι καταγοητευμένοι μὲ τὸν διευθυντὴν διὰ τὸ πο-λύγλωσσον αὐτοῦ.
 Σημειωτέον ὅτι τὸ Καφεῖον τοῦτο ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ δίδῃ τοῖς πελάταις αὐτοῦ, καθ' ὀλιγόποτε ὥραν τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νυ-κτός, ὕδωρ δροσερώτατον καὶ διαυγέστατον.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΑ

Ὡς γράφει ἡ ἐν Σύρῳ ἐκδιδομένη συνάδελφος «Ἠλιος» ἀπερασί-εθῃ ἐν Πειραιεὶ ἡ σύστασις ὑποδιευθύνσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμο-πλοίας, καὶ ὑποδιευθυντῆς διορισθήσεται ὁ ἄχρι τοῦδε πράκτωρ αὐτῆς ἐν Πειραιεὶ κ. Ἀναστάς Μπόνης, ἀνὴρ ὅσον βέκτης καὶ εὐ-φυτῆς, ἄλλο τόσον χρηστὸς καὶ ἐντιμος, καὶ πολλὰς παρασχὼν διὰ τῆς δραστηριότητός του ὑπηρεσίας τῇ Ἑλληνικῇ Ἀτμοπλοίᾳ. Χαίρομεν ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας γνωρί-ζει νὰ ἐκτιμᾷ τοὺς καλοὺς ὑπαλλήλους, μὴ λαμβάνον ὑπ' ὄψει τὰς κατ' αὐτῶν διαβολὰς ἀνδρῶν ἀνατραφέντων ἐν τῇ συκοφαντίᾳ.

ΠΡΟΣ ΕΙΔΗΣΙΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Ἐν τῇ Καταστάματι γυναικείων πέλων Ε. Πρίντζη, μετενεχθέν-τι ἐσχάτως εἰς τὴν Στοὰν Μελέ, εὐρίσκονται πλοῖοι τοῦ συρμοῦ θε-ρινοῖ, εἴτινες ἐκποιοῦνται εἰς τιμὰς λίαν εὐθηνὰς ἕνεκα τῆς παρερ-χομένης θερινῆς ὥρας τοῦ ἔτους.
 Σπεύσατε, Κυρίαί, ὅτι ἔχτε ἀνάγκην πέλων, καὶ ἐπωφεληθῆτε τὴν εὐκαιρίαν. Σπεύσατε.